

TEMU 'DIZAJNIRANJA' (MUZEJSKIH IZLOŽABA) GLEDAMO VRLO ŠIROKO I OTVORENO

DAMIR GAMULIN □ Zagreb

ANTUN SEVŠEK □ Zagreb

MDC: Uspješno surađujete s muzejima u oblikovanju povremenih izložaba / stalnih postava. Što ste po zvanju te kako ste i kada svoj profesionalni interes usmjerili i prema dizajnu izložaba ili stalnih postava?

DAMIR GAMULIN i ANTUN SEVŠEK: Oblikovanje izložaba vidimo kao jedan od najpotentnijih alata za stvaranje i prezentaciju novog znanja na temelju akumulacije postojećih znanja. Radi komuniciranja izložbenog narativa, otvoreni smo za sve medije, materijale i pristupe oblikovanju, od ambijentalnih, tekstualno-informativnih, multimedijalnih, grafičko-ilustrativnih ili pak participativnih. Balansiranje odnosa između odabira pristupa i korištenja medijima u odnosu prema temi određuje karakter konačnog rješenja.

Osim toga, mislimo da smo imali priliku, rekli bismo i sreću, uz poslove iz područja naših osnovnih zanimanja dizajnera odnosno arhitekta, raditi i na nizu projekata i formata koji su od projekta do projekta različitim intenzitetom uključivali istraživački i urednički rad, kao i rad na širokom rasponu tema oblikovanja i dizajna. Izložbe su se pokazale kao rijetka prilika u kojoj se oba ta senzibiliteta – istraživački i projektantski, mogu razvijati usporedno. Postale su nam tako integralna platforma za razvoj niza vlastitih preokupacija, ali su i dalje same po sebi jednako zanimljivo područje profesionalnog djelovanja čija nam složenost i specifičnost donosi dobrodošao odmak s obzirom na neke druge, konvencionalnije zadatke.

MDC: Smatrate li da dizajn muzejskih izložaba ima svojih specifičnosti? Koje biste od njih izdvojili?

D.G. i A.S.: Kako je naš dosadašnji rad na izložbama obuhvaćao raspon od "klasičnih" zadataka osmišljavanja prostornih, grafičkih i medijskih rješenja postava preko autorskog rada na cjelokupnom sadržaju izložbi, pa čak i do našeg iskustva u ulozi kustosa, temu "dizajniranja" gledamo vrlo široko i otvoreno te je sa svakom sljedećom izložbom zajedno s naručiteljima iznova definiramo. Svakako nas najviše privlači tema prožimanja sadržaja i oblikovanja izložaba u smislu da tom sintezom nastojimo pronaći nove modalitete narativnoga i sadržajnog potencijala oblikovanja jer oblikovanje ne smatramo pukom kulisom muzejskog sadržaja. Smatramo da se samo na taj način, u trenutku globalne hiperprodukcije postava i velikih ambicija koje se pred njih postavljaju, može izgraditi lokalna specifičnost svakoga pojedinačnog zadatka te brigom o njihovoj kontekstualizaciji postići dostojanstvena i jedinstvena prezentacija svakog artefakta ili teme. Osim toga, naglaskom na stvaranju

narativnih, sadržajem natopljenih ambijenata koji ublažavaju ili ukidaju stroge konvencije i procedure obilaska uobičajenih vitrina, postamenata ili izložbenih panela postiže se i neposrednija komunikacija s posjetiteljima.

MDC: Kakva su vaša iskustva u komunikaciji s naručiteljima (u kontekstu rada s institucijama)?

Jesu li vaše zamisli uvijek glatko prihvaćene? Donose li se odluke jednoglasno ili katkad ima otpora pa svoje ideje morate strpljivo obrazlagati naručiteljima? Koji su najčešći problemi?

D.G. i A.S.: Svaka izložba nastaje u specifičnom institucionalnom ili organizacijskom okruženju, iz čega pak proizlaze i različiti modaliteti komunikacije s naručiteljima. Nasreću, dosad nismo imali većih problema u razumijevanju projektnih zadataka, kao ni u obrazlaganju ili kasnijoj implementaciji naših zamisli jer smo imali sreću raditi u timovima koji su konačnu kvalitetu izložaba predstavljali eventualnim strogo postavljenim ulogama i hijerarhijama. Unatoč tome, u svakom je projektu najdugotrajniji i najzahtjevniji segment inicijalno izgrađivanje međusobnog povjerenja i uspostavljanje konstruktivnog dijaloga. Ako se u procesu rada uspješno prebrodi ta prva faza, kvalitetna je realizacija samo pitanje optimiranja raspoloživih resursa i aktivnog angažmana cjelokupnog tima, kako s naše strane, tako i s naručiteljeve.

MDC: Nakon vašega prvog susreta s novim projektom, to jest naručiteljima, što očekujete u daljnjoj etapi vaše suradnje s muzejskim profesionalcima?

D.G. i A.S.: Kako se zadatci međusobno bitno razlikuju po opsegu, složenosti ili budžetu, a već smo spomenuli da svakome pristupamo iznova nastojeći s naručiteljima izgraditi što kvalitetniji suradnički odnos, teško je navesti optimalan, ustaljeni slijed etapa u razvoju izložaba. Nastojimo uvijek što je ranije moguće "isprovocirati" stajalište o osnovnoj ideji postava, eventualnim potrebnim naglascima ili osjetljivim točkama te vidjeti možemo li kroz temu prostorne organizacije ili prijedlog prezentacijskih strategija olakšati rad muzejskim profesionalcima na pripremi i uređenju konačnih inputa za realizaciju postava. Rad na prijedlogu idejnog rješenja postava za nas je neodvojiv od procesa upoznavanja i prodiranja u sadržaj, čime pokušavamo unaprijediti proces projektiranja. Metodologija proizlazi iz kvalitetne komunikacije cijelog tima, i ako se dovoljno rano usuglasimo o predloženim izlagačkim i oblikovnim načelima te pronađemo način zadovoljenja traženih muzeoloških standarda i

Nastojimo uvijek što je ranije moguće "isprovocirati" stajalište o osnovnoj ideji postava, eventualnim potrebnim naglascima ili osjetljivim točkama te vidjeti možemo li kroz temu prostorne organizacije ili prijedlog prezentacijskih strategija olakšati rad muzejskim profesionalcima na pripremi i uređenju konačnih inputa za realizaciju postava.

sl.1. Gamulin, Sevšek, Žižić - Miroslav Šutej, retrospektiva (medijatzacija Šutejevog mobila stop-motion animacijom) autor fotografije: Damir Žižić

kvalitetnoga likovnog postava u danom financijskom i vremenskom okviru, ona kontinuiranim radom po pravilu dovodi i do obostrano zadovoljavajućih rezultata.

MDC: Što bi, prema vašemu mišljenju, već u toj konceptualnoj fazi trebao sadržavati dobro pripremljeni zadatak (osim pismenih uputa kustosa koje se odnose na sadržaj i ideju prezentacije, vrstu izložbe, mjesto i vrijeme održavanja, ciljane korisnike, upute vezane za zahtjeve konzervatora i, naravno, sredstva kojima raspolaže projekt)?

D.G. i A.S.: Mislimo da ne postoji višak informacija u početnim fazama rada koji se postupno reducira na opseg konačne izložbe. Od velike je pomoći jasno iskazana hijerarhija i slijed tema ili pak gradacija izložaka, od onih koji nose izložbu i zahtijevaju poseban tretman do onih koji su manje bitni ili se pak mogu i izostaviti.

U dosadašnjem radu nismo imali iskustvo ulaska u projekt s potpuno definiranim i opremljenim muzejskim sadržajem, već se on dovršavao usporedno s radom na postavu. Ta relativna nedovršenost zadatka u konceptualnoj fazi u dosadašnjem nam se radu pokazala samo kao prednost jer je omogućivala aktivniji odnos sa zadatkom, a time i organski razvoj projekata postava, odnosno njegovo kvalitetnije srastanje sa sadržajem nego što bi to bilo moguće da je oblikovanju prethodio posve definiran zadatak.

MDC: Koji način rada smatrate najefikasnijim?

D.G. i A.S.: On bi podrazumijevao intrigantan i obuhvatno pripremljen sadržaj, dovoljno vremena i budžet primjeren ambicijama izložbe. Nažalost, s posljednjim se dvjema komponentama rijetko susrećemo pa efikasnost izrazito

ovisi o jasnoj raspodjeli odgovornosti i kontinuiranoj konstruktivnoj komunikaciji. No bez obzira na ta ograničenja, a možda donekle i upravo zbog njih, mogući su kvalitetni rezultati.

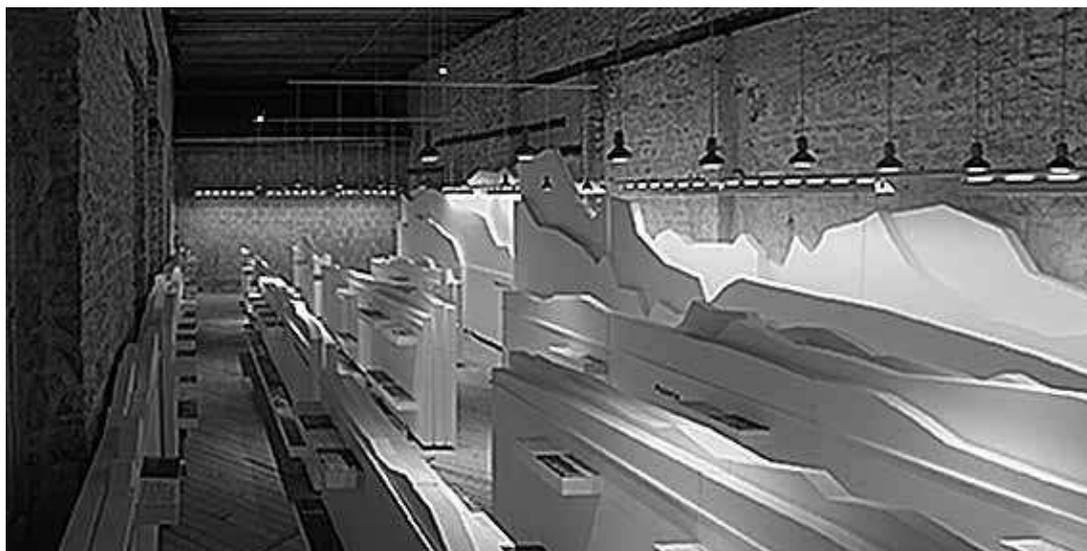
MDC: Recite nam nešto o organizaciji, planiranju i postavljanju prioriteta tijekom vođenja projekta.

D.G. i A.S.: Oni svakako ovise o složenosti pojedinog zadatka. Način organizacije i odabir prioriteta najčešće proizlaze iz specifičnih okolnosti pojedinoga cjelokupnog projekta, dok u samoj suradnji s profesionalcima koje već poznajemo proces rada uvelike teče gotovo rutinski. U složenim projektima poput postava Memorijalnog centra *Lipa pamti*, koji su uvjetovani nizom tehničkih i građevnih zahtjeva te pripadnim dinamikama koje su potpuno nepovezane sa samim radom na postavu, projekt treba biti unaprijed prilično definiran, s jasnim prioritetima, ali na način da je podložan fleksibilnosti u organizaciji. Tako se mogu izbjeći eventualne naknadne preinake i troškovi te postići najkvalitetnije moguće rješenje sinergijom prostornih uvjeta i postava.

MDC: Koliko vam je vremena potrebno za fazu planiranja i razvoja projekta, a koliko za fazu realizacije? Recite nam nešto i o vašem iskustvu analize i procjene rezultata radi odabira najboljih rješenja.

D.G. i A.S.: Kako i u najranijim fazama planiranja uzimamo u obzir okolnosti ili potencijalne probleme u realizaciji, a nasuprot tome, realizaciju uvijek nastojimo unaprijediti i optimirati, teško nam je rad mehanički podijeliti na te dvije skupine aktivnosti. Prema našem iskustvu, faza planiranja i razvoja projekta svakako je osnova kvalitetne realizacije – što je više moguće posvetiti se pripremi i

Mislimo da ne postoji višak informacija u početnim fazama rada koji se postupno reducira na opseg konačne izložbe. Od velike je pomoći jasno iskazana hijerarhija i slijed tema ili pak gradacija izložaka, od onih koji nose izložbu i zahtijevaju poseban tretman do onih koji su manje bitni ili se pak mogu i izostaviti.

sl.2. Gamulin, Mrduljaš, Sevšek - Prostor
su-djelovanja (izložba kao karta odnosno
županija u mjerilu čovjeka)
autor fotografije: foto Damir Gamulin

sl.3. Gamulin, Mrduljaš, Sevšek - Prostor
su-djelovanja (slojevi grada prema povijesti
planiranja)
autor fotografije: Damir Gamulin

istraživanju, to je vjerojatnija optimalna realizacija. Tijek projekta redovito nastojimo što više prilagoditi sadržaju i kontekstu izložbe, a proces planiranja traje sve dok, zajedno s naručiteljima, ne dođemo do rješenja koje nam omogućuje što kvalitetniji i jednostavniji dolazak do zajedničkog cilja, a to je uspješna izložba. Najbolja rješenja daje upravo snažno razvijen projekt, do samog kraja realizacije otvoren za unapređivanje i dopunjavanje, gradeći pritom jasan vizualni i likovni identitet.

MDC: Pri postavljanju muzejskih izložaba ili stalnih postava u prezentaciji se susrećete i s interpretacijom različitih vrsta građe – od povijesne, prirodoslovne, tehničke, arheološke i likovne do suvremene umjetnosti.

Je li neka vrsta muzejske građe zahtijevala više pozornosti ili znanja?

D.G. i A.S.: Možda će zvučati previše redukcionistički, no svakoj vrsti građe inicijalno pristupamo jednako. Nastojimo, poštujući specifične tehničke i muzeološke standarde, iz svakog predmeta, svakoga tekstualnog opisa, legende, ilustracije ili multimedijskog sadržaja izvući interpretacijski i likovni maksimum. U rijetkim primjerima izlaganja iznimno vrijednih pojedinačnih artefakata, osim kvalitetne rasvjete, primjerene dramaturgije prilaska i dovoljne prostorne distance te decentne, jedva primjetne signature, svaka bi druga intervencija bila suvišna. Nažalost, ili nasreću, relativna vrijednost ili specifičnost izložaka s kojima se obično susrećemo, a time

sl.4. Gamulin, Sevšek - Mercic Picelj: Iz Arhiva i knjižnice Ivana Picelja (analiza arhive i prva grupiranja tema prije oblikovanja postava)
autor fotografije: Damir Gamulin

i interes koji nastojimo pobuditi u posjetitelja, najčešće ovise isključivo o njihovoj kontekstualizaciji i mizansceni. Premda su, primjerice, za prosječnog posjetitelja svi ulomci keramike ili tradicionalni alati u svim postavama koje posjećuje gotovo identični, ako uspijemo prikazati zašto su upravo ti iloženi baš na tome mjestu i zašto upravo u tom konkretnom trenutku zaslužuju pozornost, vjerojatno smo time zajednički stvorili vrijedan i specifičan doživljaj u moru sve brojnijih muzejskih postava koji u taktikama privlačenja posjetitelja postaju međusobno sve kompetitivniji.

MDC: Muzejski projekti obuhvaćaju vrlo često vrlo širok dijapazon baštinskih tema što pred vas stavlja izazov učenja i interpretacija. Osim inicijalnih uputa i razrada tema koje dobivate od kustosa koliko se tim aspektom morate baviti sami (ili članovi vašega tima)?

D.G. i A.S.: Čini nam se bitnim istaknuti razliku između dobrodošlih i prijeko potrebnih trendova u otvaranju muzeja novim skupinama posjetitelja i novim načinima neposrednijega, dinamičnijeg odnosa prema njima, uz kontinuirano propitivanje vlastite uloge, nasuprot zabrinjavajućoj ekspanziji komercijalizacije baštine koja fokusiranjem na dopadljivo i zavodljivo komuniciranje stvarnih ili prenaglašenih lokalnih specifičnosti često zapostavlja stručnu i znanstvenu komponentu neodvojivu od muzejske djelatnosti. Povećanje broja takvih komercijalnih "muzeja" kojima se lokalne sredine međusobno nadmeću za pozornost ne baš velikog broja posjetitelja često uvjetuje nekritičko reduciranje građe na spektakle, a rijetko gradi obuhvatnije narative koji mogu imati i trajniju korist za zajednice u kojima nastaju.

Imajući to na umu, ponovo moramo naglasiti da smo imali sreću raditi na iznimno vrijednim projektima koji su nam se od početka činili bitnima za sredine koje su ih inicirale te su utemeljeni na zanimljivoj i relevantnoj građi. Ovisno o pojedinom projektu, naša je uloga varirala između likovne nadgradnje jasno definiranih izlagačkih i interpretacijskih koncepata i vlastitoga istraživačkog angažmana u širokom rasponu tema potrebnih za realizaciju postava. Mislimo da je rad na postavu interdisciplinarnan projekt u kojemu je nužno da se istraživačkim aspektom baštinskih tema, baš kao i drugim aspektima rada na postavu, u određenom stupnju bavimo i mi sami alatima i metodama iz naših izvornih disciplina kao oni koji u konačnici sva integrirana znanja i materijale prezentiraju javnosti. Naravno, takav pristup bitno povećava opseg posla i čini projekte mnogo kompleksnijima jer nije moguć bez angažmana niza dodatnih stručnjaka. Takve su situacije velik izazov za nas i vidimo ih kao prilike za postizanje još kvalitetnijih rješenja. Pritom je bitan činitelj i naša interna procjena vremena koje možemo posvetiti pojedinim projektima. Ako smatramo da u nekom trenutku ne možemo pokriti sve teme koje se nekim zadatkom traže, nastojimo se u nj i ne upuštati te se posvetiti možda manje opsežnim projektima koje možemo kvalitetnije realizirati.

MDC: Osim klasičnih metoda pripovijedanja, projekcija, fotografija danas se očekuje da muzejske izložbe i postavi uključuju što više novih tehnoloških rješenja.

Koji su najčešći problemi s kojima se susrećete? Na kakva ograničenja nailazite?

D.G. i A.S.: Tema potrebe, a možda još više, i osjećaj

sl.5. Gamulin, Sevšek - Mercic Picelj: Iz Arhiva i knjižnice Ivana Picelja (višenamjenski objekti za izložbu i arhivu)
autor fotografije: Damir Gamulin

primoranosti na primjenu suvremenih tehnologija osobito nas intrigira. Ne zadržimo se od primjene tehnologije, štoviše, no čini nam se da osim visoke inicijalne cijene ona donosi i zamke brzog zastarijevanja i svojevrsne tehnološke utrke za postizanjem učinaka koji su često više fascinacija novim negoli stvarno unapređenje u usporedbi s klasičnim prikazivačkim strategijama. Gdje god je moguće, pokušavamo se koristiti isključivo analognim tehnologijama ili kombinacijom analognih i digitalnih tehnologija te fizičkih predmeta. Na taj je način moguće stvoriti neočekivane ambijente i narativne situacije koje posjetitelj nema priliku drugdje iskusiti i koje trajno ostaju u memoriji, što, nažalost, ne vrijedi za sve zastupljeniju digitalnu tehnologiju, pogotovo među mlađim posjetiteljima koji izrazito brzo apsorbiraju i još brže odbacuju paradigme konzumiranja sadržaja koji se nude na tržištu. Susret pak s analognim ili nestandardnim tehnologijama pomiče posjetitelje iz očekivanih odnosa prema sadržaju, dodatno stvarajući posvećenu atmosferu unutar muzeja.

Na tom tragu projektantski nam je izuzetno intrigantna tema osmišljavanja novih "izlagačkih alata" uz pomoć kojih, istražujući konvencije izlaganja pojedinog tipa građe, nastojimo izgraditi drugačije vrste odnosa između sadržaja i oblikovanja. Primjerice, izložbu *Prostori sudjelovanja* u Zadru u potpunosti je "nosila" oprostorena maketa topografije Zadarske županije, koja je, noseći sav sadržaj izložbe, ujedno osvještivala prostorne odnose i osnovne planerske teme, dok je stalni postav arhiva Ivana Picelja izveden kao polje hibridnog mobilijara koji je ujedno i mjesto pohrane i način prezentacije građe grupirane ovisno o zahtjevima izlaganja pojedinog medija.

Naravno, postav u *Lipi* u cijelosti je riješen formiranjem i distribucijom takvih "alata". Najveći tehnički izazov do sada svakako su bili "optički uređaji" kojima smo željeli prezentirati vrlo osjetljivu građu fotografija stradanja u selu Lipi iz 1944., a nastali su kao kombinacija mikro-filmskog čitača, klasičnog dijaprojektora i suvremene rasvjete. Primjenom analogne tehnologije uspjeli smo dobiti visokokvalitetni prikaz osjetljivog materijala koji neće tehnološki zastarjeti, a ne bi bio moguć uz dostupnu digitalnu tehnologiju. Istodobno, postupnim "otkrivanje" sadržaja tek približavanjem izlošku željeli smo osigurati zasluženi pijetet scenama stradanja potičući posjetitelja na promišljanje osjetljive prirode prikazivanja i arhiviranja fotografske građe.

MDC: Koji su vam vaši najdraži projekti i zašto? (izdvojite nam neke)

D.G. i A.S.: Svakako je to rad na nizu izložaba i publikaciji o recentnoj povijesti prostornog planiranja u Zadarskoj županiji pod naslovom *Prostori sudjelovanja*, u kojoj smo imali rijetku priliku uz strpljivu suradnju i potporu naručitelja osmisliti i urediti cjelokupni sadržaj izložbe te njezinim postavom ponuditi prostornu i likovnu interpretaciju tog sadržaja.

Naravno, trogodišnji angažman na projektu Memorijalnog centra *Lipa pamti* u najvećoj je mjeri odredio naš trenutačni odnos prema projektiranju izložbi. Radom na realizaciji toga nadasve zahtjevnoga i sveobuhvatnog zadatka, uz osjetljivu prirodu njegove osnovne teme, imali smo priliku surađivati s nizom kvalitetnih i vrijednih profesionalaca – suradnika i izvođača, te izvesti nevjer-

(...) projektantski nam je izuzetno intrigantna tema osmišljavanja novih "izlagačkih alata" uz pomoć kojih, istražujući konvencije izlaganja pojedinog tipa građe, nastojimo izgraditi drugačije vrste odnosa između sadržaja i oblikovanja.

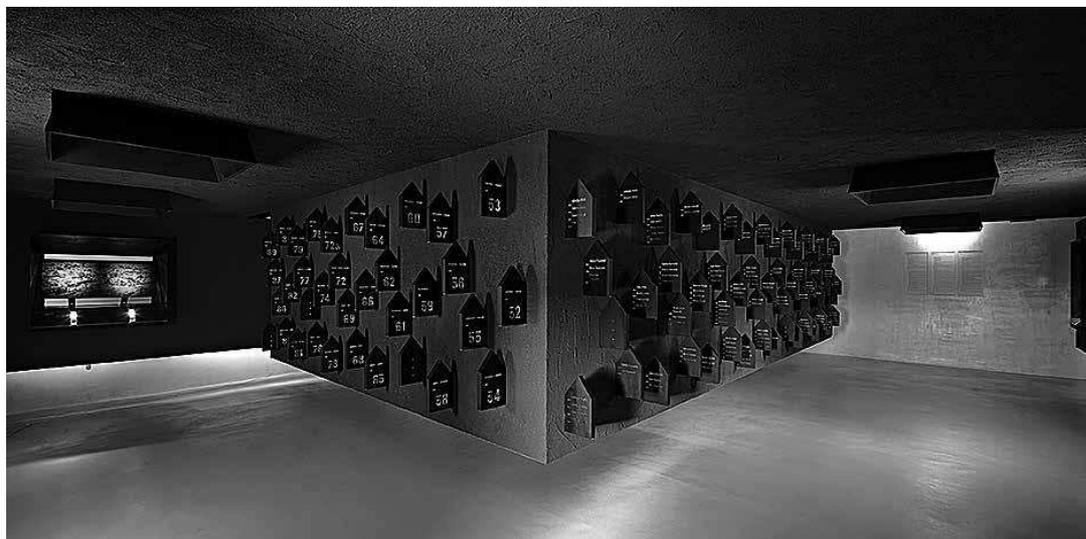

sl.6. Gamulin, Sevšek - Memorijalna zbirka Lipa pamti (etnografska zbirka kao polje artefakata bez sjena u monokromatskom ambijentu)

autor fotografije: Robert Les

sl.7. Gamulin, Sevšek - Memorijalna zbirka Lipa pamti (soba sjećanja kao tri paralelna prezentacijska niza, tekstualni, zvučni i fotografski)

autor fotografije: Robert Les

jatan opseg projektantski izazovnih i likovno reduciranih, ali beskompromisnih odluka.

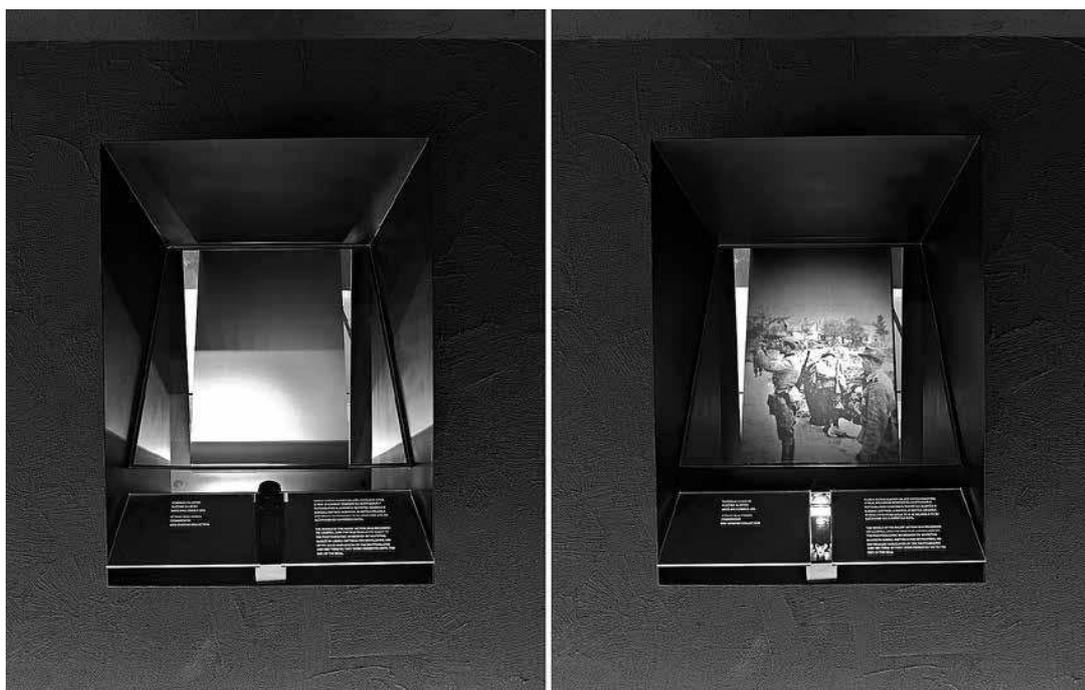
MDC: Koji je projekt za vas bio najzahtjevniji, bilo u prenošenju idejnog rješenja, bilo u rješavanju tehničkih problema?

D.G. i A.S.: Evolucija Memorijalnog centra *Lipa pamti* doslovno se ostvarivala neposrednim prenošenjem prvonagrađenoga natječajnog idejnog rješenja u realnost slijedom osobito složenog procesa rekonstrukcije zatečenog objekta, koji je bio već u podmakloj fazi u trenutku kada smo se uključili u projekt. Rad na novouređenome muzeju obuhvaćao je cjelokupnu sanaciju unutrašnjosti kuće, novo prostorno i likovno rješenje interijera, osmišljavanje izložaka i multimedijskog sadržaja, grafičko oblikovanje i opremanje postava, zaključno s vizualnim identitetom zbirke. Projektantski se temeljio na ukidanju distinkcije između prostornog rješenja, muzejsko-prezentacijskog mobilijara, završne artikulacije muzeološkog sadržaja i organizacije izložaka.

Prostorni smo okvir imali priliku riješiti kao sastavni dio postava, dok su elementi postava tretirani kao gradivni elementi prostornih sekvencija.

MDC: Kako vidite muzeje u budućnosti?

D.G. i A.S.: Muzeje vidimo kao izuzetno vrijedne institucije, a izložbe i stalne postavke kao rijetko potentne medije valorizacije te komunikacije lokalnih i/ili univerzalnih vrijednosti. Muzeji će se zasigurno razvijati, a svaki novi stalni postav prilika je za preispitivanje postojećih hijerarhija ili prikazivačkih strategija i izlagačkih formata, a time i za osiguravanje društvene i strukovne relevantnosti sadržaja koje pohranjuju i prikazuju. U vremenu široke dostupnosti nestrukturiranih i neselektiranih sadržaja putem najrazličitijih javno dostupnih kanala od presudne je važnosti aktivna uloga muzejskih institucija kao interpretatora i edukatora. Nadamo se samo da će sve veću potrebu za eksploatacijom i medijacijom baštine te muzealizacijom sve većeg raspona do sada izostavljenih tema (s razlogom ili ne) u bližoj budućnosti moći na

sl.8. Gamulin, Sevšek - Memorijalna zbirka Lipa pamtí (optički uređaj, projektirani alat za izlaganje dostupne fotografske dokumentacije napada na mjesto Lipa)
autor fotografije: Robert Les

sl.9. Gamulin, Sevšek - Memorijalna zbirka Lipa pamtí (reljefno-medijski stol kao alat za prikaz i interpretaciju konteksta političkih i ratnih zbivanja)
autor fotografije: Robert Les

adekvatan način pratiti i potreban spektar struka, uz sustavno osiguranje nužnih preduvjeta za realizaciju što kvalitetnijih projekata.

Razgovor vodila: Lada Dražin-Trbuljak, Muzejski dokumentacijski centar, Zagreb

DAMIR GAMULIN sedamnaest godina djeluje kao samostalni profesionalni dizajner i *art direktor*. U tom je vremenu ostvario brojne uspješne suradnje s hrvatskim i inozemnim tvrtkama, udrugama i institucijama, što ga je dovelo i do međunarodnog priznanja za grafički dizajn TDC NYC 2001, počasnog priznanja ZGRAF9 za multimedij-ski dizajn za Motovun Film Festival 2004., nagrade HDD-a 040506 za cjelokupni festivalski identitet i promotivnu kampanju za Zagreb-Dox 2006., počasnog priznanja HDD-a 0708 za vizualni identitet Galerije *Miroslav Kraljević* 2008., te do počasne diplome ZGRAF12 za Minus3 - kulturno sklonište u Splitu 3, 2017. godine. Za projekt Gradske knjižnice u Labinu, zajedno s M. Grubišom, I. Presečanom i I. Žalac, dobitnik je nagrade UHA-e *Bernardo Bernardi* i nagrade *Vladimir Nazor* 2013. te ICOGRADA ExcellenceAward 2014. Redovito izlaze na samostalnim i skupnim strukovnim izložbama.

ANTUN SEVŠEK samostalni je arhitekt i istraživač. Diplomirao je 2006. na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. Otada je radio u arhitektonskim uredima Studio UP i hpnj+ iz Zagreba, gdje sudjeluje u nizu nagrađivanih natječajnih projekata i realizacija. U raznim timovima sudjeluje na arhitektonskim natječajima i osvaja šest nagrada, od kojih dvije prve. Dugogodišnji je član Platforme 9,81 - nevladine organizacije za istraživanja, edukaciju i aktivizam na polju arhitekture i urbanizma. Od 2014. aktivan je u zagrebačkoj udruzi Pravo na grad, odnosno u Savezu udruga Operacija grad, u kojima se bavi praćenjem i analizom prostorno-planskih dokumenata na gradskoj i nacionalnoj razini, politikama upravljanja gradom i razvojem inovativnih institucionalnih modela. Gamulin i Sevšek već niz godina surađuju u projektima sustava označavanja, produkt-dizajna, postava izložaba te organizacije i unutrašnjeg uređenja prostora za kulturu. Zajedno su radili na izložbi i publikaciji *Nedovršene modernizacije* 2012. u Mariboru. Godine 2013. oblikuju sadržaj i postav izložbe te, zajedno s Maro-jem Mrduljašem, uređuju knjigu o 20 godina prostornog planiranja Zadarske županije. Za taj su projekt 2016. dobili nagradu UHA-e *Neven Šegvić*. Iste godine realiziraju projekt vizualnog identiteta, signalistike i postava Memorijalne zbirke *Lipa pamti*, i to na temelju prvonagrađenoga natječajnog rada iz 2013., koji je za izvedbu dobio priznanje HDD-a 1516 u kategoriji *Cjeloviti projekt* 2016., te Veliku nagradu 52. Zagrebačkog salona i posebno priznanje Hrvatske sekcije Međunarodnog udruženja likovnih kritičara AICA 2018.

// IZBOR PROJEKATA

naziv projekta_Recikliraj, ideje iz prošlosti
vrsta_scenografija, oblikovanje i grafička priprema izložbe
mjesto/vrijeme održavanja_Arheološki muzej u Zagrebu, 14.11.-10.12.2017.
godina_2017.

naziv projekta_Izložbeni prostor s tematikom bana Josipa Jelačića
vrsta_elaborat postava i idejno rješenje
lokacija_Kompleks Novi dvori u Zaprešiću, Zaprešić
godina_2017.

naziv projekta_Memorijalni centar *Lipa pamti* – stalni postav
vrsta_interijer, prostorno i likovno oblikovanje postava, mobilijar, vizualni identitet i signalizacija
naručitelj_Lipa – općina Matulji
godina_2016.

naziv projekta_Umreženi susreti u Jelsi
lokacija_Vinarija Dalmacijavino
vrsta_Izložba novomedijskih umjetnika: Ana Kovačić, Hrvoslava Brkušić, Vitar Drinković, 19. – 21. kolovoza
kustoski dio programa_D. Gamulin, zajedno s M. Plenković i K. Krasić Kožul
godina_2016.

naziv projekta_Kino koraci – Salone Edison
mjesto/vrijeme_Kuća "Adamić", Fiumara 13, Rijeka / 13.4.2016.
vrsta_oblikovanje izložbe u javnom prostoru
godina_2016.

naziv projekta_Teritorij kao zapis – Figure južnog Zagreba
mjesto/vrijeme_Galerija Modulator, Zagreb / 5.-15.4.2016.
vrsta_autorstvo izložbe i postava: A. Sevšek, zajedno s L. Lovrenčić i M. Čavlović
godina_2016.

naziv projekta_3LHD – interakcije
kuriranje_A. Sevšek, s M. Mrduljašem
autorstvo izložbe_A. Sevšek, s M. Mrduljašem i studijem 3LHD
mjesto/vrijeme_Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb / 19.12.2015-14.2.2016.
godina_2015.

naziv projekta_Prostori so-delovanja: 20 let načrtovanja Zadarske županije
naručitelj_Muzej za arhitekturo in oblikovanje, Ljubljana, 9.1.- 9.2.2014.
autorstvo izložbe i postava s M. Mrduljašem
godina_2014.

naziv projekta_Merci Picelj: Iz Arhiva i knjižnice Ivana Picelja
vrsta_arhitektonsko i vizualno oblikovanje izložbe
mjesto/vrijeme_MSU Zagreb, NO galerija, prostor ispod knjižnice / 26.9. – 19.10.2014.
naručitelj_Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb
godina_2014.

naziv projekta_Miroslav Šutej – retrospektiva
vrsta_autorstvo likovnog postava s D. Žižićem
mjesto/vrijeme_MSU Zagreb, prostor za povremene izložbe / 29.6.- 10.11.2013.
naručitelj_Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb
godina_2013.

naziv projekta_Prostori su-djelovanja: 20 godina planiranja Zadarske županije
vrsta_autorstvo izložbe i postava s M. Mrduljašem
lokacija/vrijeme održavanja_Kneževa palača, Zadar, 1. kat, 18. travnja – 15. lipnja
godina_2013.

naziv projekta_Prostori su-djelovanja: 20 godina planiranja Zadarske županije
vrsta_autorstvo izložbe i postava s M. Mrduljašem
lokacija/vrijeme_Gliptoteka HAZU, Zagreb, galerije I. i IV. / 10. – 31.10.2013.
godina_2013.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....